

ЕКИПЪТ ДНЕС
СЪМИШЛЕНИЦИ И ПРИЯТЕЛИ ПРОДЪЛЖАВАТ ДЕЛОТО

ПЕРСОНАЛ ДИРЕКТОР

- Жельо Радев - Български език и литература

АДМИНИСТРАТИВЕН ПЕРСОНАЛ

- Теодора Черкезова - Помощник-директор/ Информационни технологии
- Росица Никова - Ръководител компютърен кабинет / Информационни технологии
- Митка Кисьова - Завеждащ административно-техническа служба
- Радостина Сотирова - Главен счетоводител

НАЧАЛЕН КУРС

- Величка Мучева - Начален учител
- Генка Василева - Начален учител
- Денка Донева - Начален учител
- Златка Шишкова - Начален учител
- Илия Мучев - Начален учител
- Илка Кутева - Начален учител
- Катя Петкова - Начален учител
- Кети Соколова - Начален учител
- Пенка Стефанова - Начален учител
- Петя Стефанова - Начален учител
- Радка Димитрова - Начален учител
- Радка Койтарова - Начален учител
- Стефан Стефанов - Начален учител
- Димитър Балев - Начален учител

СРЕДЕН И ГОРЕН КУРС

- Денка Колева - Български език и литература/Немски език/
- Мария Атанасова - Български език и литература
- Вела Топалова - Български език и литература

- Веселина Бонева - Английски език
- Павлина Дукова - Английски език
- Маргарита Алексиева - Математика
- Алекси Алексиев - Математика
- Стоянка Чотова - Математика и Информатика
- Лилия Обретенова - Информатика и Информационни технологии

- Цони Чотов - Информатика и Информационни технологии
- Румен Андреев - Физика, Информатика и Информационни технологии

- Ненка Петрова - Физика
- Теодора Димитрова - Биология и химия
- Даниела Стефанова - История
- Ваня Соколова - География
- Светла Боева - Технологии - сладкарство
- Петя Димитрова - Физическо възпитание и спорт
- Йонка Йовчева - Изобразително изкуство
- Нина Михайлова - Музика
- Цветелина Колева - Училищен психолог
- Джеб МакМилън - Английски език
- Ирина Денчева - ресурсен учител
- Мария Миндева - фелдшер

ОБСЛУЖВАЩ ПЕРСОНАЛ

- Койка Рашина - Прислужник
- Мария Тодорова - Прислужник
- Митка Койтарова - Прислужник
- Пенка Сърбинова - Прислужник
- Станка Иванова - Прислужник
- Ивайло Драгнев - Огняр
- Салим Пудев - Шофьор

150 ГОДИНИ ПРОСВЕТНО ДЕЛО В ШИВАЧЕВО
ВЕК И ПОЛОВИНА С ДЪРЗОСТ И ПОСТОЯНСТВО

Днес тържествено отбелязваме 150 години от началото на образователното дело в Шивачево. С гордост показваме, че училището носещо името на скъпия син на Шивачево Георги Алексиев Каравелов дава своя принос в българското образование в духа на най-чистите народни традиции, в съответствие с новите европейски хоризонти пред българското образование.

Преди 150 години в тогавашното Терзобас един млад учител - даскал Христо от еленското село Дрента, сам той възпитаник на Еленската даскалоливница, поставя началото с четирима свои ученици на едно дело, чийто днешни последователи са 545 ученици и 40 учители. Даскал Христо е започнал делото с енергия, дързост и плам, а днешните учители освен задължението да имат тези качества, са призвани още да внедряват чрез всекидневните си усилия едно модерно и качествено образование.

и ни мотивира да работим още по-добре.

Въвеждането на делегираните бюджети в системата на образованието категорично промениха и продължават да променят качеството на учебната среда към по-добро, към по-модерно, към по-практично, към по-адекватно на нашите потребности.

Светли класни стаи със съвременно оборудване, специализирани кабинети, в т.ч. - четири компютърни кабинета, много добра спортна база и висококвалифициран и компетентен екип от педагози и друг персонал - това е само една от предпоставките за успешното развитие на училището през последните години.

Удовлетворението от нашия труд идва и от поколенията бивши наши възпитаници, които са завършили училището, но не са го забравили. Желаяме да оставим трайна диря и в душата на днешните ни ученици с хубавото, което им се случва в СОУ "Г. Каравелов". Училището ни навлиза в една важна за него година от календара на човечеството. За нас започва време за анализ на извървения път, време на планиране, време за учение, труд, празнуване и равностметки.

Жельо РАДЕВ

Директор на СОУ "Георги Каравелов" - гр. Шивачево

Днес нашите ученици получават достатъчно задълбочени знания и умения. Заедно със своите учители всекидневно те се подготвят като пълноценни граждани на Република България. Учат и усъвършенстват своите умения в една динамично променяща се обществена среда, в един стесняващ своите мащаби свят, в една икономика, основана на знанието. От своите учители, освен верни подходи по подстъпите към човешкото познание, те получават и едно добро възпитание, придобиват самочувствие и увереност в собствените си сили и възможности, качества особено присъщи на личността на 21 век - личност - български гражданин и гражданин на обединена Европа. Днес нашето училище е не само част от Европа- нещо повече - то е част от света. През последните години тук гостуват учители и ученици от различни европейски страни. Наши учители и ученици пътуват и участват в срещи, обучения и семинари по целия свят. Това отваряне към света ни дава възможност да сравняваме своята работа и своите постижения с работата и резултатите на колеги от цял свят, дава самочувствие

ПЪТ ПРЕЗ ГОДИНИТЕ

Като град Шивачево е твърде млад, но като селище въобще, неговото начало е далеч в древността. За това свидетелстват турски исторически документи, археологически находки и топонимични названия на местности и околни селища. Название на селището предизвиква интересни езиковедски спорове. Опирайки се на исторически извори и местни предания, някои от изследователите изказват предположение, че в района на Шивачево се е намирал древен римски град. Археологическите находки от тракийско и римско време подчертават стратегическото положение на селището. С това се обяснява и факта, че не малка част от жителите на Шивачево са дошли от други краища на страната - Сливен, Елена, Карлово, Сопот.

Местоположението на селището в района на един от активните възрожденски центрове е основа за рано пробудилото се национално самосъзнание. Будния си свободолюбив дух и патриотични чувства жителите на Шивачево извяват чрез участието и помощта си на хайдучките дружини на Панайот Хитов и Стоил войвода, участват в бунтовете и руско-турските войни през 19 в.

Шивачевци участват и в борбата за национална църковна независимост. След публикуване на султанския Хатихумаюн през 1857 г., инициативен комитет от мести жители успява да издейства разрешение от Великата порта и през 1858-59 г. в селото е построена църква. Четвърти по ред свещеник в църквата "Св. Вмчк. Димитрий" в Шивачево е поп Харитон. Той престоюва четири години. След неговото заминаване през 1872 г., един месец в селото се намира търновският митрополит Иларион Макариополски, който ръкополага и първия мес-

ПЪРВИЯТ УЧИТЕЛ В ШИВАЧЕВО /ТЕРЗОБАС/

"Ристова мама гумаше:
"Не оги Ристо, не оги,
У това село Терзобас,
Терзобас, село голямо.
Там има черква проклета.
Там им попове не траят,
попове, млади даскали..."

В средата на XIX в., както на повечето места в България, така и в с. Терзобас заедно с нуждата от построяване на църква, където християните да могат да се помолват на своя бог, започва да се чувства остра нужда и от грамотност. Селяните искат децата им да се научат на четмо, писмо и смятане. Затова още на следващата година (1860 г.), след завършване на църквата, те построяват и едно помещение, дълго 5 метра, широко 4 и високо 2 метра, което да служи за училище. То е разделено на две стаи, всяка от които с отделен прозорец. Едната стая служи за кръщаване на децата, а другата за класна стая.

Първият учител в Шивачево е даскал Христо от с. Дрента Еленско. Той завършва така наречената "Еленска даскалоливница", където получава своите първи знания и педагогическа подготовка. Тук се преподават и някои светски предмети. Обучението се води на говорим български език. Въведена е още и т.нар. взаимно-учителна метода. Младият, чувствителен и романтичен по натура, Христо носи в себе си ентузиазма и всеотдайността на българските възрожденски дейци по това време, готови да отдадат всичко за образованието и просвещението на своите сънародници. Затова той се посвещава изцяло на културно-просветната си дейност в с. Терзобас. Влага всичките си получени знания и умения в обучението на децата от селото, помага и на по-възрастните жители, желаещи да се научат да четат, пишат и смятат.

Първите му ученици в новото училище са само четири момчета, които се обучават на елементарна грамотност от текстове на църковни книги. По-късно даскал Христо запознава учениците си с много полезни практически знания и умения, усвоени от самия него от нововъведените светски предмети в училището в гр. Елена. Отначало учениците пишат върху мокър пясък, поставен в дървени сандъчета с помощта на заострени пръчки или с пръсти. По-късно започват да пишат на плочки с калемци. По смятане използват бобени или царевични зърна.

Първият учител в с. Терзобас е не само умен и добър като даскал, но той е и много обаятелна и сърдечна личност. Още в самото начало спечелва обичта на своите ученици, уважението на родителите и обществениците в селото. За всяко българско семейство в Терзобас е голяма чест даскал Христо да уважи дома им с посещенията си, да разговарят с него, да им разясни някои въпроси за историята на българския народ, политиката. Макар и много млад, повечето от възрастните хора го уважават, ценят и подпомагат неговото дело, а младежите го приемат с радост в своите среди и споделят с него своите вълнения, преживявания и радости. Даскал Христо

се привързва към хората в селото и решава да остане завинаги в с. Терзобас. Освен че е умен и сърдечен младеж, той е и голям красавец, което не убягва от погледите на момите в селото. Той е постоянен посетител на младежките сбирки и седенки, където се срещат младите хора в селото. Най-личните и богати моми го харесват и тайно мечтаят една от тях да му бъде избранницата, спътницата в живота.

"Там имам мамо, там имам, Там имам три любовници: Първата, мамо, първата Дена ми, дядо Пеюва, Дена ми хубавицата Дена ми песнопойката. Втората, мамо, втората Стояна, дядо Стайкова. Третата, мамо, третата Светия, дядо Гергюва.

С много мечти, планове и надежди се завръща в Терзобас младия учител от една ваканция, прекарана в родното си село. Той вече е решил да остане завинаги в селото, избрал е една от девоиците, с която заедно да създадат свой дом и семейство, но съдбата е решила друго. Може би майчиното сърце е предчувствало нещастията, които ще ги сполети, затова през целия му престой в бащината къща, майка му го моли, той да остане в с. Дрента, да не се завръща в Терзобас. Но желанието да е полезен със знанията си на хората, любовта му към девоицата, пленила сърцето му надделяват над любовта родния край и близките и той се връща в с. Терзобас. Но съдбата не се оказва благосклонна към младия романтичен и всеотдаен на образователното дело учител. След осем годишно учителстване даскал Христо се разболява от тежка болест и умира. Така една от мечтите му, макар и с много жесток сюжет се осъществява - да остане завинаги в с. Терзобас.

Жителите на селото, признателни към неговата обаятелна човешка личност и прогресивното му дело, вземат решение Даскал Христо да бъде погребан в двора на църквата, пред вратата на училището, където и до днес се намира възпоменателната плоча на първия учител в село Терзобас. Такава чест се оказва само на най-заслужилите за духовното и културно израстване на селото. Голямото си уважение и любов към своя пръв учител хората изразяват още и с песента, която се съхранява в паметта на поколенията и остава завинаги като жива легенда за даскал Ристо, първия просветител и деец на Възраждането в с. Терзобас, днешния град Шивачево.

Даниела Стефанова, учител по история в СОУ "Г. Каравелов" - гр. Шивачево

ПЪТ ПРЕЗ ГОДИНИТЕ

от стр. 1

тен свещеник.¹

Началото на просветното дело в града е през 1860 г. Това се потвърждава от църковната кондика на църквата "Св. Вмчк. Димитрий" и от Писмо от 10.10.1989 г. от Националния музей на образованието в Габрово.

За първа училищна сграда се приема постройка в двора на църквата, издигната през 1860 г. Тя е дълга 5 м, широка 4 м и висока 2 м. Разделена е на две помещения (одаи), всяка от които има по един прозорец. В едната стая извършват кръщаването на новородените, а другата е пригодена за училище.

Първите ученици са само четири. С всяка година броят им се увеличава. През 1883 г. те са вече 30. Разделени са на четири отделения, обучавани от един учител. Сградата в двора на църквата не отговаря на предназначенията цел. Това е една от причините за слабата посещаемост на учениците.

Подлежащите за обучение деца през 1888/89 г. са 237 - 108 момчета и 129 момичета. От тях само 24 момчета посещават училището. Причините за това са както неподходящата сграда, така и стремежът на родителите да използват децата в домакинската и трудова дейност на семейството - момчетата помагат за отглеждане на по-малките братя и сестри, момчетата са пастири или помагачи в земеделската работа.

През 1890-92 г. е построено ново училище, което е в близост до двора на братя Мекянови. Сградата е едноетажна, с четири учебни стаи и една за административни нужди. Селската община, макар и не особено богата, се старае да бъде в помощ на учебното дело. Така по решение на общината от 20.12.1894 г. се отпускат 1200 лв. за поддръжка на училището, а с Протокол от 08.05.1904 г. от общинската земя се заделят 32 дка за училищно стопанство.

През 1919 г. все по-често на общинските заседания присъства въпросът за строеж на нова училищна сграда. Наличната не е в състояние да обхване всички ученици, започнала е да се руши, има много проблеми, свързани с хигиената. Взема се решение да се наемат помещения за учебни стаи от дюкяните на Алекси и Иван Каравелови, Илия Денчев, Санди Петков и Стамо Кечев. Повече от 10 години образователното дело в Шивачево е подложено на такова изпитание, макар че въпросът за строеж на нова училищна сграда е постоянно обсъждан. Така в Протокол на източно-шивачевски общински съвет от 15.02.1921 г. се сочи решение за построяване на училищна сграда чрез временна трудова повинност, а на следващото заседание на 25.02.1921 г. се взема решение за облагане с допълнителен данък, чрез който да се събират средства за строеж на нова училищна сграда.

Строежът се забавя по обективни причини, свързани с участието на шивачевското население в Септемврийското въстание през 1923 г. и последвалите го административни наказателни мерки за селото.

През учебната 1925/26 г. от подлежащите 278 деца, 239 (113 момчета и 120 момичета) са обхванати на учебни занятия. Училището отново е само начално с 6 паралелки. От две години училищната сграда е необитаема. В Протоколи от 26.10.1924 г. и 20.09.1925 г. на околийския лекар в с. Бяна, Новозагорско, за извършени санитарни ревизии в Източно Шивачево се посочват данни за лошо хигиенно състояние на училището и се изисква закриване на прогимназията в селото. Така продължава до 1928/29 г., когато в училището има вече 8 учители, един от които е Михо Димитров Минков - първият местен учител с висше образование. Разкрит е отново I прогимназиален клас, чийто учител е Михо Димитров. В класа има 33 ученика - 18 момчета и 15 момичета.

В периода 1930-34 г. по време на втората шивачевска комуна е построен кооперативен дом, в който са настанени 4 паралелки от училището. Но тъй като и това не решава въпроса, взема се решение да се построи ново училище. До края на 1930 г. е изготвена проектно-сметна документация. В началото на 1931 г. строежът започва.

В протоколи от заседанията на комуната в Източно Шивачево от 02.06.1930 г. и 28.05.1931 г. се приемат решения да се въведе отново трудова повинност, чрез която жителите на селото да доставят строителен материал за построяване на новото училище. За строежа били предвидени 1

200 000 лв. По липса на повече средства е решено да се строи на два етапа. С протоколно решение от 20.03.1932 г. комуната в Източно Шивачево изисква собствените си средства, вложени в специален фонд за строеж на училища, и заем от 500 000 лв. от БЦКБ за довършване и обзавеждане на училището. Пак тогава е сключен заем и с МНП за 700 000 лв.

Новото училище е хубава, просторна сграда, в която има 8 класни стаи, 4 сутерени и 2 помощни. Едновременно със строежа, училищното настоятелство и ръководството на комуната действат за откриване и на останалите два класа от прогимназията.² През 1931/32 г. е разкрит II прогимназиален клас. С разкриването на III прогимназиален клас през 1933/34 г. училището вече е Народно основно.

Откриването на новото училище е популяризирано в педагогическия печат. Постъпват много дарения от местни жители - учители, търговци, занаятчии. Дарения пристигат и от институции и отделни хора от страната - географски карти, исторически картини, портрети на писатели и революционери, препарирани животни за уроците по естествена история.

През учебната 1933/34 г. от подлежащите 444 деца, 404 са постъпили на учебни занятия (230 момчета и 174 момичета). Паралелките в началния курс са осем, а в средния - три. Учителите са 11.

Първият протокол за учебната 1944/45 г. е от 9 октомври. Учителският колектив е в състав: Михо Димитров - средищен директор, Донка Узунова, Жечка Димитрова, Тодорка Костадинова, Елена Николова, Цветана Тушева, Пенка Илиева, Б. Христова, Божанка Чалканова, М. Михайлова, Ангел Ангелова, Йордан Янков и Георги Ив. Георгиев (Каравелов). Паралелките в началния курс са осем, в средния - четири. През годината са назначени още двама местни учители - Елена Михова, която има завършена само гимназия, и Алекси Ив. Каравелов, завършил Полувисш учителски институт в Пловдив.

На заседание на учителския съвет от 29.05.1947 г. се огласява Писмо № 2940 на областния училищен инспектор за откриване на детска градина към училището. Назначена е и първата детска учителка, Тонка Пеева, от село Дъбово, Казанлъшко.

Учителите през 1948-49 г. са вече 16 - една детска учителка, 8 начални и 7 прогимназиални. Увеличили са се и паралелките в прогимназията. През тази година започва надстройката на училищната сграда.

Строителството на последната училищна сграда е в периода 1971-1980 г. Тя е триетажна с 13 учебни стаи и 3 кабинета с хранилища. Подземния етаж е оборудван ученически стол. В същия период към старата сграда на училището са направени допълнителни строежи - два физкультурни салона, библиотека, кабинети по шев и кройка, както и парно отделение.

Заедно с работилницата по трудово обучение, построена през 1960-62 г., в която има кабинети по дървообработване и металообработване, е обособен училищен комплекс, който удовлетворява нарасналите нужди от учебни сгради и помещения.

Започнали със сандъчета с мокър пясък, плочи и калемци, бобени и царевични зърна, всяко следващо новопостроено училище създава и обогатява материалната си база. Особено богата е тя в периода 1960-1980 г. Заслуга за това имат местните учители, които през този период имат голямо значение за определяне облика на училището. Много добре са оборудвани кабинетите по физика, биология, химия, математика. Училището разполага с три киномашины, аспектомати, диаскопи, магнетофони, шрайбпроектори, набори от учебни пособия за часовете по физкультура. Тези учебно-технически средства са вече морално остарели, но на тяхно място идват нови неща. Още през 1985 г. в училището, придобило статут на СОУ, е открит кабинет по информатика. Той е обновен с нови компютри през 2004 г., а през 2005 г. министърът на образованието Игор Дамьянов открива втори кабинет по информатика в училището.

Интересен момент в разволя на образователното дело в Шивачево е класификацията на завършващите трети прогимназиален клас ученици през 1935/36 г. от техния учител и директор на училището Николай Христов. Той разделя учениците на три групи: безусловно подходящи да продължат образованието си, условно подходящи и неподходящи. В първата група има шест ученика: Атанас Пъстраков, Елена Михова, Иван Узунов, Слави Митев, Марко Петков и Георги К. Атанасов. Всички те завършват висше и полувисше образование и с това потвърждават правилната оценка на своя учител.

В Протокол на учителския съвет от 11.11.1938 г.³ се посочва решение, взето по предложение на директора Николай Христов, а именно: "Да се поиска благоговейно и смирено Августейшето позволение на Н.Ц. Височество Симеон, княз Търновски, да бъде покровител и патрон на новото пълно народно основно училище в с. Голямо Шивачево, околия Шивенска, област Бургаска." Изпращат писмо до цар Борис III и след получаване на "Височайшето разрешение на Негово Величество цар Борис III чрез господина областен училищен инспектор" с Писмо N 2481 училището се кръщава "Княз Симеон Търновски".⁴

Това име училището носи до есента на 1944 г., когато на общоселско събрание е взето решение училището да носи името на местния учител и

¹Вж. Летописна книга на храм "Св. Вмчк Димитрий" гр.Шивачево

²Протоколи от 24.07.1931 г. и 14.06.1932 г. до старозагорския окръжен училищен инспектор.

³ Летописна книга на училището в Шивачево 1926-1939 г.

⁴Протокол N 18 от 10.05.1939г.

ГЕРОИТЕ ЖИВЕЯТ ЗА ДРУГИТЕ

На 17 октомври е рождената дата на Георги Алексиев Каравелов - патрон на нашето училище, работил в него като учител и директор през 1924 - 1925 година и станал жертва на терора, с който са преследвани комунисти и земеделци след Деветоюнския преврат 1923 година.

Той бил първото от шестте деца на Алекси Каравелов, считан от съселяните си за заможен земеделец, кръчмар и търговец. Първородният син бил висок, строен, черноок, с характерен за всички Каравелови глас, умен, образован, общителен млад човек. Той бил първият дипломиран учител от Шивачево, завършил в Стара Загора тогавашната специалност "Учител по

природоматематическата група предмети". Неговите съграждани веднага оценили професионални му качества високо и след кратко учителстване през 1924 година го назначили за директор на училището. Колегите му го уважавали, а той чертаел перспективи за развитието на образованието в Шивачево.

"Георги Каравелов беше учен човек, освен това беше честен и обичаше хората. Човек - идеалист! С две думи - народен човек!" - говореше за него дядо ми.

Този народен човек уважавал всички - ученици, колеги, съселяни. Поздравявал всеки срещнат по улиците, по пътищата, по нивята в полето... И защото бил образован и с широка обща култура, хората го спирани и искали

мнението му. Изслушвал и успокоявал тези, които се оплаквали от нерадостния си, тежък живот на селски труженици. Обяснявал им причините за техните несгоди - експлоатацията, лошото управление, войните между големите държави, които забъркваха в тях и малките като България.

Идеалистът Георги Каравелов възприел отначало идеите на земеделците, а след това и на комунистите за създаване на едно по-добро общество

на стр. 4

ТЪРСИМ ОТГОВОРИ НА УЧИЛИЩЕТО ДНЕС ОЩЕ ЕДНА ПРИВЛЕКАТЕЛНА НОВИТЕ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ТЕРИТОРИЯ ЗА УЧЕНИЦИТЕ

Два нови кабинета отвориха врати в нашето училище през последните години. Те в значителна степен отговарят на предизвикателствата пред образованието като цяло и на потребностите на учениците от СОУ "Георги Каравелов" в частност. Първи бе кабинетът за ресурсно подпомагане на учениците. Използвахме малка занемарена през годините стайка в старата училищна сграда с много вехтории вътре. След основен ремонт и оборудване тук започна работа Ирина Денчева, педагог с опит от работата си в училищата от Боров дол и Шивачево. Тя избра новата длъжност в системата на образованието наречена "ресурсен учител", записа и завърши такава допълнителна квалификация в Тракийския университет в Стара Загора и вече трета година помага на учениците със специфични образователни потребности от нашето училище по-успешно да се адаптират към изискванията на образователно-възпитателния процес.

Ресурсната учителка разработи с участието на класните ръководители, учителите по основните предмети и родителите индивидуални програми за обучение и развитие на девет наши ученици със специални образователни потребности. В тези програми са определени конкретните образователно-възпитателни цели за всяка учебна или образователна единица. Следва кон-

кретна работа индивидуално по предметите от учебния план с ученика със специални образователни потребности в класа и с група ученици със специални образователни потребности извън класа. В тази си дейност учителката съобразява изискванията си с възрастовите им особености и с образователните им потребности, като използва подходящи образователни стратегии, методи и техники, които мотивират учениците и стимулират личностното им развитие, стимулират активното им участие в обучението и "ученето чрез правене", разкриват прагматичните аспекти на знанията, като обогатяват житейския и познавателния опит и знания на учениците. Можем също да кажем, че днес учителката има възможност максимално да използва учебно-технически средства и материали, учебни помагала, подходящи за постигане на оптимални резултати в конкретната учебна ситуация. За краткото време от началото си тази нова дейност в нашето училище допринесе днес Асен, Николай, Нели, Мирослав, Йорданела, Исус, Станислав и Петко да имат повече комуникативни умения, повече умения за самостоятелна работа в класа и въкъди, повече умения за самостоятелно учене, за решаване на различни проблеми, за критично и конструктивно мислене. Освен конкретна помощ на учениците, учителката подпомага активно учителите и родителите по въпроси, свързани с образователните потребности на учениците, прозритачи от уреждането или нарушението, в проверката и оценката на усвояването на учебното съдържание, формирането на умения и компетентности от ученика, предлага на родителите конкретни форми и начини за самоподготовка на ученика в дома, обучава ги да усвоят различни форми и похвати на работа с детето си, за да създадат и развият у него полезни умения за самостоятелен и независим живот. Считаме, че нашето решение да създадем и да подпомагаме работата на този кабинет води до по-устойчив процес на формиране на общочовешки ценности за уважение и зачитане на индивидуалността и уникалността на отделната личност в местната общност, до създаване на обществена нагласа в подкрепа на интегрираното обучение.

Вторият кабинет досега беше само намерение. Съвсем наскоро обаче при нас започна работа младата колежка Цветелина Пенева. Огромно бе желанието на педагогическия екип, на родителската общност и на самите ученици в училището ни да работи психолог. Очакванията към нейната работа са огромни. Живеем в сложно време на един продължителен преход в социално-икономически план. Не по-малко тревожни са тенденциите в обществото ни в нравствено-психологически аспект. Разпада се родовият космос, късат се връзките между поколенията, много от родителите са далеч от децата си в търсене на препитание и сигурна тяхна издръжка. Училищният психолог проучва и подпомага психичното развитие и здраве на учениците, съдейства за подготовката на техния образователен и професионален избор, за по-сполучливото им адаптиране към образователната и социалните системи. Малката стая в дъното на коридора е

мястото за срещи с всички, които осъзнават необходимостта да споделят свой проблем и заедно да потърсят неговото решение. Цветелина показва, че е овладяла техниките на груповата работа, най-често, когато се налага да замести отсъстващ учител. Темата на разговор с учениците са развитието на социални умения и правене на социални избори, рисковото за здравето поведение - ограничаване на злоупотребата с психоактивни вещества (тютюнопушене, алкохол, наркотици), превенция на зависимостите, рисковото сексуално поведение и др., изграждане на умения за справяне с различните форми на насилие. Въпреки че Цветелина е завършила нашето училище само преди осем години, учениците й доверяват своите грижи, проблеми и идеи, чувстват я като приятел и необходим помощник при избор на решения.

Два нови кабинета в едно училище, което днес отбелязва век и половина от своето създаване. И двата са резултат на променящата се държавна политика в областта на образованието, най-важната от които може би е въвеждането на системата на делегираните бюджети. Днес освен задълженията училищните ръководства имат вече малко повече права и преди всичко делегирана финансова независимост. Дойде време, когато преосмисляме наново едно основно правило в училищния мениджмънт, че не можеш да делегираш сполучливо отговорности, без да си делегирал съответните права.

Георги Иванов

ГЕРОИТЕ ЖИВЕЯТ ЗА ДРУГИТЕ

от стр. 2

устройство, за по-добър живот на трудовия народ. Привлечен от комунистите в Шивачево, той посещавал техните събрания, другарувал с младежи комунисти като Петър Шангов и Дони Шалаверов.

Годините били тревожни - безкомпромисна война за власт между политическите партии. На 9 юни 1923 година буржоазията свалва с военен преврат земеделското правителство на Александър Стамболийски, когото убива. През септември същата година комунистите организират въстание срещу превратаджите. В Нова Загора въстаниците са предвождани от фронтовия офицер Петко Енев. Шивачевци участват активно в сраженията с жандармерията при моста на с. Бинкос и при с. Кортен, където загива Дони Шалаверов, а няколко души са ранени. Въстанието е жестоко потушено. След разгрома му остават вдовици, сираци, инвалиди.

След тези събития Георги Каравелов се опитвал да подпомага - материално и духовно - семействата на загиналите септемврици. Дядо ми разказва как след смъртта на Дони Шалаверов Каравелов занесъл на осиротелите му деца обувки. След потушаването на въстанието БЗНС и БКП са забранени, но и в нелегалност продължава "курсот на въоръжена борба".

В деня след Гергьовден през 1925 година Шивачево осмънало блокирано от жандармерия. Училището било превърнато в полицейски участък, а класните стаи - в място за разпити и изтезания. Арестувани били Иван Пеев, Деню Еленски, Димитър Атарски, Иван Боранов, Петко Пъпъдъков, Михо Пеев и Георги Каравелов. Заедно с тях и една учителка. Последвали разпити, жестоки побоища. След няколко дни ги изхвърлили полуживи в Средна гора, близо до пътя за Нова Загора и ги доубили с изстрели.

"*Видях, когато ги натовариха окървавени и полуживи в каруцата. - разказва дядо ми - Главата на Георги висеше безчувствено и подскочаше като се удряше в дъските на дъното, когато каруцата тръгна по каменистия път.*" Така свършва живота на обичайния от всички шивачевци народен човек.

В други спомени и разкази дядо ми със съжаление добавяше: "*Що ли му трябваше на Георги да се забърква в тези работи, защо? Имат ли, или пари нямаше? Учен човек... кръчми, магазини, нибди...*" А за Деню Еленски: "*Деню пък защо? Деца ли имаше да храня, какво ли... ялов човек, тръгнал власт да събаря...*"

Такава е тя - народната психика, на обикновените хора - в действията си се ръководят от материалния интерес. А Георги Каравелов не е бил обикновен човек. Той бил идеалист, хуманист. Идеалистите живеят, работят и се борят за доброто на другите, вземат страната на слабите. В това им е силата. Затова ги възприемаме като герои и на тяхно име кръщаваме улици, площади, назоваваме училища.

Алекси Алексиев, учител по математика в СОУ - гр.Шивачево

Един от най-приятните часове в СОУ "Георги Алексиев Каравелов" е този по домашен бит и икономика. От години по

познават и с нетърпение очакват цветния, емоционален и най-вече вкусен базар, който г-жа Боева и нейните възпитаници организират преди всяка Коледа.

От кабинета по домашен бит тръгват много и различни идеи за извънкласна дейност. Вероятно причината за това е постоянният диалог и неуморната дейност, която кипи в него. Ръководството на СОУ "Георги Алексиев Каравелов", отговаряйки на очевидните потребности и на желанията на своите ученици, създаде отлична среда за техните нужди като със собствени средства обнови и оборудва кабинета с най-съвременна домакинска техника. Членовете на кулинарния кръжок вече втора година се наслаждават на удобствата на модерните домакински уреди по време на работа, а много от децата от ромски произход за пръв път се докоснаха до съвременните електрически готварски печки с керамични плотове, до пералнята и съдомиялната машина, каквито в техните домове обикновено липсват. Научиха се да ги ползват, но и да ги ценят, да се грижат за тях.

Никои не бяга от час по труд и техника. В стаята е светло, топло, приятно,

този предмет с любов, търпение и висок професионализъм преподава госпожа Светлана Боева. Учениците с удоволствие работят не само в рамките на задължителното учебно време, но и в утвърдения вече кръжок по кулинарно майсторство, който тя ръководи. Всички в Шивачево

красиво. Често пъти иззад вратата прониква приятен аромат. А когато тя се отвори, усмихнати лица посрещат посетителя и веднага го подканят да опита вкусните ястия, пригответи от малките домакини. Друг път детските глави трудно се извърщат, погълнати от предмета на своите занимания.

Кабинетът по домашна техника и икономика не е само "терен" за практически умения. Уютен, красиво декориран, той е среда, в която се възпитават нравствени ценности и естетически критерии. И такива кабинети в училищата не трябва да бъдат изключение.

И така, стъпка по стъпка, докато промяната стане част от самите нас, от нашето мислене, наша цел и начин на живот, за да бъде всеки следващ ден по-добър и по-красив от вчерашния.

Мария Атанасова

ПЪТ ПРЕЗ ГОДИНИТЕ

от стр. 3

директор Георги Алексиев Каравелов, убит през месец май 1925 г., заради участието му в Септемврийското въстание от 1923 г. Георги Ал. Каравелов е и настоящият патрон на училището.

Много са учителите, оставили ярка следа в 147 годишната история на училището в Шивачево. Първият учител в килийното училище е даскал Христо от село Дрента, Еленско. Той е възпитаник на Еленската даскалоливница. След тежко боледуване умира. Шивачевци изразяват почитта си към първия учител като го погребват в двора на църквата, няколко метра пред вратата на училището. Народни творци създават и песен за него.

Друг много известен учител е Иван Стоянов, назначен след Освобождението. Той е автор на статията "Опит за написване на история на село Терзобас", поместена във февруарския брой на в. "Народний глас" от 1883 г.⁵ Тази статия е важен извор за краеведските изследователи.

През 1892 г. в новопостроеното училище е назначена първата жена учителка в Шивачево - Тина Киркова. При нея за пръв път прекрчават училищния праг момичета. Същата година са назначени учителите Ница и Андрей Прокопиеви от с. Кортен, Новозагорско. С дейността на Тина Киркова и Андрей Прокопиев е свързано създаването на читалище "Просвета".

От 1908 г. за учител в Шивачево е назначен Никола Узунов от гр. Казанлък. Той е първият главен учител, основател и ръководител на дружеството "Приятели на животните и растенията". Семейство Донка и Никола Узунови се считат за местни, защото остават да живеят в Шивачево.

С най-добри чувства шивачевци си спомнят и за учителите Ангел Ангелов от с. Стара река, Сливенско, и Йордан Янков от Твърдица.

Най-голям принос за развитието на образователното дело в Шивачево имат местните учители. За пръв местен учител се счита Димитър Мучев, който е от Стара Загора. При идването си в Шивачево през 1885 г. той се оженва за местно момиче и постепенно приема нейната фамилия. По-късно са назначени още двама местни учители - Желязко Донеv и Бойо Джуров. Те са от първите ученици на даскал Христо. Бойо Джуров е учител в с. Бинкос и всеки ден ходи и се връща с кон до там. Родени през 1853 г. и двамата доживяват до дълбока старост.

Само една година, учебната 1922/23 г., прогимназиален учител и директор на учили-

⁵Ив. Стоянов, "Опит за написване на история на с. Терзобас", в. "Народний глас", бр. 272 от 26.02.1883 г., ДА, Сливен, 4П338

щето е Георги Ал. Каравелов. Изключителен професионалист, добър, внимателен и отзивчив особено към бедните ученици и сираците, Георги Каравелов остава завинаги в сърцата на учениците си и на своите съграждани.

През учебната 1928/29 г. за учител на първи прогимназиален клас и директор е назначен първият местен учител с висше образование - Михо Димитров Минков. Завършил математическия факултет на Софийския университет, Михо Димитров е изявен учител по предметите от природо-математическия цикъл. Той е активен общественик и изследовател-краевед.

През 1947 г. за директор е назначен Алекси Иванов Каравелов. Той и брат му, началният учител Георги Ив. Каравелов, са първи братовчеди на загиналия Георги Ал. Каравелов. Алекси Каравелов остава в Шивачево до 1952 г., след което се премества в гр. Бургас.

Още през 1947 г. като нередовен учител е назначен Георги Иванов Христов, по-късно известен с фамилията Зафиров. Завършва задочно учителски институт в Пловдив и става редовен учител по математика. От 1955 г. до 1985 г. Георги Зафиров е директор на основното училище.

В многогодишната история на училището са се наложили традиционни, интересни и обичайни от учениците извънкласни форми. С най-голяма продължителност през годините са: въздържателно дружество, младежки червен кръст, дружество за закрила на животните и растенията, ученически хор. В периода от 1960 г. до 1980 г. извънкласната дейност на учениците е обособена в учебните кръжоци, влизаци в системата на ТНТМ, и в художествено-естетически цикъл - ученически хор, вокални и инструментални групи, художествено слово, танцови състави. В училището винаги се е отделяло особено внимание на спортната дейност.

За дейността на училището в Шивачево и утвърждаването му като образователен и духовен център то е награждено с орден "Кирил и Методий" I степен през 1964 г. и с орден "Червено знаме на труда" през 1989 г.

Училището в гр. Шивачево има вече 150 годишна история. От създаването му до сега то е просветно огнище, което дарява светлина на хората, запазили в сърцата си обич и стремеж към знанието. От това училище излизат проф. Михо Димитров, доцентите Колю Йордански и Деню Донеv Атанасов. Негови възпитаници са художникът-карикатурист Слави Митев, ген. Атанас Русев и още много висши офицери, лекари, агрономи, свещеници и инженери. Но най-много са учителите - детски, начални, гимназиални - всички те носят в сърцата си искрица светлина от родното училище, която даряват на своите ученици в различни краища на страната.

Вишка Георгиева Азманова, директор на СОУ "Г. Ал. Каравелов" 1988-1997г. гр. Шивачево, обл. Сливен

150 ГОДИНИ ПРОСВЕТНО ДЕЛО В ШИВАЧЕВО СЪС СВОЕ МЯСТО В ЕВРОПЕЙСКАТА УЧИЛИЩНА МРЕЖА

Успешното начало на един вече четиригодишен период на европейски изяви и сътрудничество за СОУ "Георги Каравелов" - Шивачево бе поставено с участието ни в една подготвителна визита по програма Коменски в Атина -Гърция през месец ноември 2006 г. В срещата участвахме по един представител от различни училища от Гърция, Турция, Полша, Франция и България. Целта беше да подготвим кандидататурите си за училищно партньорство пред националните агенции на програмата Коменски във всяка от тези страни. Избрахме тема на бъдещия проект, която максимално да отразява нашите намерения : "Да научим за другите, за да опознаем по-добре себе си". За координатор определихме училището от Франция. Проектът получи одобрение във всички страни с изключение на Полша, но пък за сметка на това училището от Испания, което се присъедини по-късно към нашия екип, беше одобрено .

Проектът беше реализиран през периода 2007-2009 г. Групи от наши учители и ученици участваха в партньорски срещи в Испания, Франция и Турция. През януари 2008 се проведе първата среща на партньорите във Франция. По време на визитата участниците имаха общи занимания по проекта. Проведе се конкурс за лого на проекта и дизайн на календара. Решихме да създадем общ сайт (www.europeourfamily.com). В конкурса за лого участваха всички ученици от гостуващите групи, както и група от домакините. Чрез гласуване избрахме най -добрите предложения. Логото е комбинация от идеите на две деца . Ние много се гордеем, че едното е Елена от нашата група. По време на тази визита участниците направиха и своите предложения за дизайн на календара. На среща на координаторите бе взето решение уеб-сайтът да се направи от Турция, като основната страница е на английски, но има превод на езиците на всички партньори. По време на визитата домакините бяха подготвили богата туристическа програма, която включваше Шамони - градът на първата зима олимпиада, на зъбчатата железница, водеща до глетчъра и ледената пещерата Глас дю мер, на многобройните писти и други зимни атракции, върха Монт Блан, ски-похода до курорта Мегев, посещението на високопланинската къща на мосю Жилбер, която е запазила духа на семейната ферма на неговите родители и други срещи и игри за опознаване и сближаване между партньорите.

При мобилността до Испания през април 2008 работихме по двете теми за географско място и известен спортист. Резултатът от работата на групите бе систематизиран и записан на CD. Испанското училище се намира в градчето Гадор, област Андалусия, близодо гр.Алмерия. Настанени бяхме в известния испански средиземноморски курорт Рокетас де Мар. Посетихме родния град на великия Федерико Гарсия Лорка - Гранада и забележителния дворец Алхамбра. Археологическият музей в Алмерия, католическата църква в Гадор, циментовият завод на Holcim - спонсор на училището-домакин, природният парк Кабо де Гата - част от Алмерийската пустиня, ни показаха една динамично развиваща се европейска страна, която изключително държи на своето минало, традиции и природа. Бяхме поканени в портокаловата плантация на едно от децата домакини. Посетихме и завод за цитрусови напитки. В училището домакин бяхме посрещнати с традиционна паеля, приготвена в наша чест. Участвахме в спортни игри и танци.

През май 2008 г. нашето училище бе домакин на такава среща. Посрещнахме гости от Гадор - Испания, Сконсциер - Франция, Коджейли - Турция и Атина - Гърция. За краткото време, за което те бяха в България, се опитахме да им покажем от всичко по малко. Настанихме нашите гости в хотел"Брилянтин" - гр.Сливен. Те имаха възможността да разгледат града.

Прекараха два дни в Шивачево. Запознаха се с училището и учителите, а децата установиха приятелски контакти с нашите ученици. Много от тях поддържат връзка и до днес, главно чрез социалните мрежи в Интернет. Организирахме едномесечни екскурзии съвместно с наши ученици до Велико Търново, Несебър, Созопол, Ропотамо. Гостите бяха очаровани от природната красота и историческото наследство на България, но най-вече от топлосърденното посрещане и приятелското отношение, което им показахме. Те напуснаха Шивачево, обогатени с нови впечатления и незабравими преживявания и с желанието един ден се завърнат отново.

По време на визитата в турското училище в гр .Коджейли през април 2009 г. беше осъществена заключителната фаза по проекта. Беше одобрен крайният вариант за дизайн на календар и CD. Беше обсъден крайният отчет на проекта. Задачите по изготвяне на крайните продукти бяха разпределени между участниците. Поставиха се и срокове за тяхното изпълнение. Учениците изработиха сувенири от мъниста. Бяха представени и кутиите с изненади, които представляваха финала на играта-пъзел. Участвахме в туристическа обиколка на гр. Коджейли, екскурзия до Истанбул и Бурса. Посетихме исторически места като Айа София, Долма Бахче, Топ Капъ , Синята джамия в Истанбул, Улу джамии в Бурса, гр .Изник и езерото Изник. Разходихме се с корабче по Босфора.

Крайната цел на проекта бе да обедини участниците да си сътрудничат без да изпитват предрасъдъци, враждебност, нетолерантност и ксенофобия. Ние вярваме че хората могат да работят заедно, да дискутират, да изразяват и споделят своите идеи и опит. Основната дейност беше игра-пъзел. На всеки два месеца всеки от партньорите изпращаше на останалите елемент, свързан с неговата страна. Останалите партньори трябваше да търсят информация за този елемент и да докладват, като изпращат е-мейли. По този начин се попълваше пъзела, изработвахме нагледни табла и качвахме информация на сайта на проекта. Елементите бяха знаме, географско място, снимка на града, спорт, национално ястие, музика, историческа личност, изкуство, литература и кутия с изненади.

Чрез реализирания проект учениците ни водиха пряк диалог с техните връстници, което ги обогати с много емоции и нови знания, повиши тяхното самочувствие и ги мотивира да бъдат по отговорни и старателни. Разбраха още колко е важно да учат чужди езици, за да могат да общуват с деца от други европейски страни, да установяват трайни приятелства и не на последно място - да добиват собствено самочувствие и увереност, която ще им е нужна в бъдеще и която понякога липсва на по -голямата част от тях. Полезен за бъдещата работа в училището е издаденият като краен продукт диск, в който са събрани както презентации за различните визити, така и резултатите от работата по темите на играта-пъзел, които са най-разнообразни по тематика и биха могли да се използват от колегите по предметите като нагледни средства. Чрез уеб-сайта на проекта до информацията има достъп всеки, който пожелае да научи за нашата работа. Напомняйки на учениците за приключилия вече проект, той е и добра мотивация за участие в следващи проекти. Мисля че имаме какво да покажем и с какво да се гордеем. Независимо дали живеем в голям град или в малко населено място като Шивачево, можем да бъдем достойни европейски партньори. И в това именно трябва да убедим не само нашите ученици, но и местната общност като цяло.

Не трябва да подценяваме участието на училището и в програми, които са по-малко известни - Eurodialogue и ACES. От особено значение за нашата работа и за успехите, които постигаме е регистрацията ни в eTwinning. Тази програма е един чудесен форум за намиране на партньори и за европейско сътрудничество и ние пълноценно се възползваме от възможностите, които тя ни предоставя. Регистрацията на училището в портал eTwinning през 2006 г. постави началото на едно бъдещо успешно европейско сътрудничество. Благодарение на eTwinning през 2008 г. станах победителка в обявеното от Националното звено за координация към Център за развитие на човешките ресурси състезание за нови проекти. Оказа се, че аз съм авторът на проект № 300 по eTwinning. Наградата ми бе участие в семинар за професионално развитие в гр. Гьотеборг, Швеция. Семинарът се проведе от 6 до 8 ноември 2008 г. Темата му бе "eTwinning и европейските измерения". Целева група бяха учители в гимназиален етап на средното образование, преподаващи по хуманитарни предмети. Темата на проекта, с който бяхме класирани е "Култура на кутия", а партньор е училище от Англия, с което в продължение на 2 учебни години водехме редовна кореспонденция. Учениците си разменяха традиционни писма и малки сувенири. През последната учебна година имаме 3 регистрирани проекта в eTwinning. За единият от тях на 3 декември 2009 г. ни бе присъдено отличието eTwinning label.

Сега отново имаме действащ проект за училищно партньорство по програма Коменски. Той е за периода 2009-2011 г. Наши партньори са училища

УЧИЛИЩЕ, МОЯ БЕЗБРЕЖНА ВРАТА ...

Училище, моя безбрежна врата,
аз колкото атом във тебе се чувствам,
ти сбъдваш красивата детска мечта
и с глобуса земен със тебе пътувам...

Космически кораб е класната стая,
учителят просто е наш капитан,
в нея аз смятам, чета и играя
така неусетно ще стана голям.

Изпитват ме често, изпитват ме даже,
когато не зная урока си в час,
но тук аз се срещам с първото гадже,
семейство ми става и нашият клас...

Училище, мое забързано днес,
надежда за утрешна моя сполука,
да уча във тебе е гордост и чест,
какво е животът без хляб и наука?!

Ти името носиш на светъл човек,
животът си дал, за да бъдем свободни...
И нека звънецът ти век подир век,
да буди в сърцата ни пламъци родни...

**Радка Койтарова, учителка I-IV клас
в СОУ "Георги Каравелов"**

УЧИЛИЩЕТО НА МОИТЕ МЕЧТИ

Моето училище - мечта ще се намира на мястото на сегашното, но ще бъде с необикновена архитектура - двуетажната му сграда ще е кръгла. Покривът ще е прозрачен, но не чуплив. През него ще виждаме прекрасното синьо небе, гонещите се облаци, рояците снежинки и дъждовния душ. Прозорците ще са от покрива до пода. Ще е светло, топло, а в жегите щори с пейзажи от природата ще правят приятнохладна температурата в стаите. Всяко дете ще стои на отделна маса, с избран от него цвят. Столът ще е въртящ. Пред всеки ще има компютър. Учителят ще показва на голяма видеостена всичко, което се изучава. Подът ще е покрит с мокет. Ще има асансьор. Ще има физкултурен салон и да играем футбол дори и през зимата. През телескоп ще наблюдаваме звездите и планетите, а всеки ще гледа през собствен микроскоп безкрайния мънигък свят.

Всеки ден в училище ще бъде разкриване на една космическа тайна и най-вече на тайната "човек".

А, да! Хубаво ще е училището да е близо до нас.

Денис Георгиев Василев, ученик от V A клас

УЧИЛИЩЕН ТЕАТЪР

Училищното театрално ателие се сформира през 2006 г. с финансовата помощ на сливенската фондация "Инициатива съпричастност". Първият реализиран спектакъл бе "Храбрият шивач(евец)" по мотиви от известната приказка. През следващата година бе представена нова приказна драматизация - "Червената шапчица". Местен колорит и злободневни случки увличаха актьорите и радваха публиката. Окрилени от успеха следващият опит

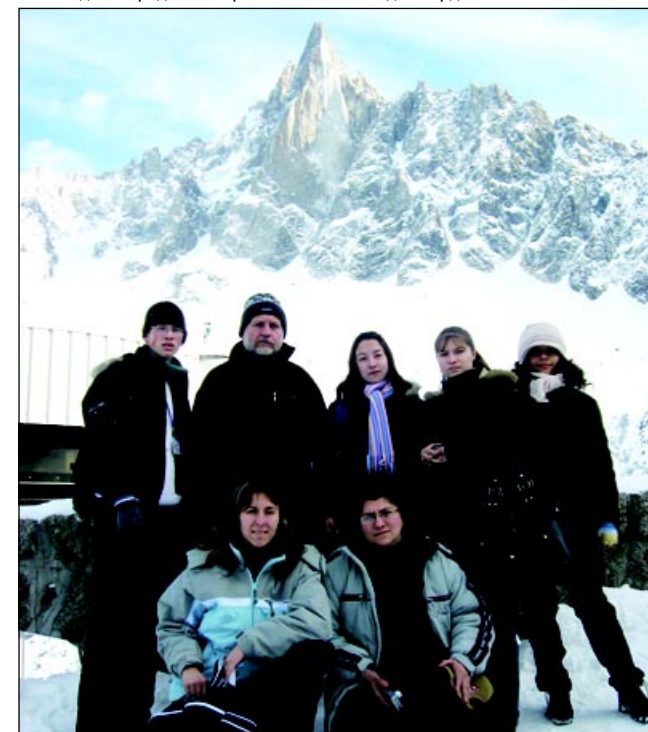

бе върху "Ромео и Жулиета", за да се убедят всички колко трудно е да поставяш класика. За юбилей на образованието в Шивачево театралното ателие под ръководството на режисьора Димитър Добрев и помощник-режисьора Денка Колева подготви постановката "Пет сцени от живота на едно 150-годишно училище". В ролите на бивши учители, ученици и представители на местната общност на сцената на читалище "Просвета"успешно се превъплъщават младите актьори от театралното ателие.

След всички проведени досега срещи можем да кажем, че те дават на нашите ученици и учители възможност като научават повече за другите, да оценяват по-добре себе си и собствените си качества. Сега те са повече уверени, че нашето училище не отстъпва по качество на образователно-възпитателния процес на другите, макар все още материално-техническата му база да е далеч от прекрасната училищна среда, в която те работят. Даваме се сметка за добрите страни в нашата народопсихология и за това, че нашата култура и традиции представляват интерес за чужденците, че има какво да им покажем и на какво да ги научим, че не трябва да се срамуваме нито от себе си, нито от мястото, в което живеем. Да се надяваме, че в бъдеще ще имаме все повече подобни изяви. Работата по програма Коменски е една чудесна възможност за това. Просто трябва да се възползваме пълноценно от потенциала, който тя предоставя за учителите и учениците от всички европейски училища .

**Веселина БОНЕВА, учител по английски език
в СОУ "Георги Каравелов" - гр. Шивачево**

На снимките: Участието на авторката в образователни програми на ЕС през последните четири години ѝ позволи да има в личния си архив фотоси от почти всички европейски страни

имаха възможност да се запознаят с нашето училище, да разгледат града, както и Сливен, Котел и Жеравна. Тъй като по програма имаме да реализираме по две срещи във всяка страна-партньор решихме че през първите визити ще представим местата в региона, а по време на следващите посещения ще можем да работим повече и по-задълбочено по предвидените задачи. Това ни подсказва и да отложим по-цялостното представяне на този втори проект пред читателите на вестника за по-късен етап.